

HOMME ON ÕPETAJATE PÄEV

KOIGI MAADE PROLETAARLASED. ÜHINEGE!

Nõukogude ÕPETAJA

EESTI NSV HARIDUSMINISTEERIUMI NING HARIDUSALA, KÕRGEIMATE KOOLIDE JA TEADUSLIKE ASUTUSTE TÖÖTAJATE AMETIÜHINGU HÄÄLEKANDJA

Nr. 40 (1172)

Laupäeval, 1. oktoobril 1966

XXIV aastakäik

Kogu rahvas tähistab õpetajate päeva

Õpetajate töö on nii lahutamatu seotud meie maa elu ja tuleviku, on nii südamelehedane kogu rahvale, et õpetajate päeva tähistatakse tõepoolest kui üldrahvalikku pidupäeva. Õpetaja ja kasvataja kätte usaldab rahvas oma laste näol oma tuleviku, suure osa olevikust, aga sellega ka suure osa oma sädememuredest ja lootustest. Iga lapsevanem jälgib tähelepanelikult oma lapse aremist ning ühtlasi oma lapse õpetajat ja kasvatajat. Vanemad õpivad õpetajalt ka ise, võtavad neist eeskujut. Nii seisab õpetaja iga päev oma vastutustähtsal tööpostil rahva silma ees.

Õpetajate päeva puhul astub avalikkus justkui mõne sammu õpetajale lähemale, silmitses tähelepanelikumalt ja mõtlikumalt tema raskest tööd ja loodame — hakkab veelgi paremini seda mõistma ning hindama.

Iga laps on maailm omaette. Õpetaja peab olema avatud südame ja rikka hinge (teadmistest veel rääkimata), et kõiki lapsi mõista, nendeni tee leida ja neile õigel ajal abistajaks olla, igatsest uue ühiskonna suurt inimest kujundada. Raske on loetleda hea õpetaja omadusi — midagi jätk kindlasti vaele ja lõpuks saad ikkagi kahvatu standardi. Ent hea õpetaja peab olema ka isikupärane ja mitmekülgne inimene. Tema töö asub teadlase ja kunstniku töö piirima.

Õpetaja annab uuele põlvkonnale edasi eelmiste põlvkondade poolt kogutud teadmisi ja kogemusi, avab noorte ees tee ka teaduse tulevikku, juhib neid kultuuririkkuste juurde. Kool on otsustav tegur rahva üldise kultuuritaseme tõstmisel. Õpetaja valmistab noori põlvkonda ette uue, kommunistliku ühiskonna ehitamiseks, õpetab teda elama ja töötama paremas elukorras.

Kui palju peab õpetaja ise teadma ja suutma? Ka kõige üksikasjalikum programm ei saaks seda täielikult peegeldada. Ja õppida ning kogeda tuleb kogu aeg pidevalt, nii pedagoogina, teadlasena kui ka kodanikuna. V. I. Lenin rõhutas rahvakooli õpetaja eriti kõrget seisundit meie ühiskonnas, ta pidas vajalikuks süstemaatilist ja visa tööd õpetajate ettevalmistamisel ja nõudis nende ainelise olukorra parandamist. See peab olema ka praegu tegevusprogrammi neile, kellest õpetajate ettevalmistus ja elu ning töötähtsused sõltuvad. Aga see on programmiks ka õpetajatele enestele, sest nende seisund kohustab.

Sellel päeval, kui kogu rahva pilgud on lugupidamise ja usaldusega pööratud õpetajate ja kasvatajate poole, peab iga pedagoog oma töö üle ka ise järele mõtlema. Peokõnede ajal ja nende vaheajadel maksab ka enesekriitiliselt mõtiskleda. On veel hoolimatust, tardumust ja traafaretti paljude töös, kes on pedagoogidena ametis. Meie ei saa sellega enam leppida, ning vaevalt võib selline töö pakkuda rahuldust tegijale endalegi.

Muidugi on Haridusministeerium, täitevõime ning majandus- ja ühiskondlikud organisatsioonid õpetajatele veel palju võlgu. Head põhimõtted ja otsused ei jõua alati ning kiiresti konkreetselt tegudena kooli ja õpetajateni. Õpetajate elu- ja töötähtsused vajavad paljudes kohtades tõsiselt parandamist. Kuid olgu see veel kord peatseks kõneaineks teise foorumini ees.

Olgu iga pedagoogi töö alati rahva ja partei suure usalduse väärikuse!

F. EISEN,
Eesti NSV haridusminister

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi SEADLUS

vabariigi haridusala töötajatele

Eesti NSV teenelise õpetaja aunimetuse andmise kohta

Väljapaistvate teenete eest noore põlvkonna õpetamisel ja kommunistlikul kasvatusel anda Eesti NSV teenelise õpetaja aunimetuse järgmistele haridusala töötajatele:

Aleksejeva, Zinaida Vassili t. — Tallinna 5. kaheksaklassilise kooli õpetaja,
Batarina, Ija Georgi t. — Eesti NSV Pedagoogika Teadusliku Uurimise Instituudi sektori juhataja,
Erm, Ilse Mihkli t. — Sindi tööstusliku keskkooli õpetaja,
Kadajas, Laine Oskari t. — Harju rajooni Kuusalu kaheksaklassilise kooli direktor,

Kariis, Helga, Gustavi t. — Haapsalu 1. keskkooli õpetaja,
Kelder, August Priidu p. — Märjamaa keskkooli õpetaja,
Klimberg, Leonid Gustavi p. — Narva 1. internaatkooli direktor,
Kriisa, Alice Jaani t. — Eesti NSV Vabariikliku Õpetajate Tööstusliku Instituudi metoodik,
Kuslap, Arvo Augusti p. — Rakvere rajooni Vaskjala internaatkooli õpetaja,
Kärbis, Bernhard Augusti p. — Rõpina aiandustehnikumi direktor,
Kärner, Olev Aleksandri p. — Orissaare keskkooli õpetaja,
Leetmaa, Liia Kristofori t. —

Tallinna koreograafikooli õpetaja,
Lootsar, Eva Eduardi t. — Eesti NSV Vabariikliku Õpetajate Tööstusliku Instituudi metoodik,
Oorn, Feliks Eduardi p. — Tallinna poliitehnikumi osakonnajuhataja,
Reinop, Harald Kareli p. — Eesti NSV Haridusministeeriumi osakonnajuhataja,
Sahharova, Nadežda Aleksandri t. — Tallinna 2. keskkooli õpetaja,
Sisask, Valentine Antoni t. — Tallinna 46. keskkooli õpetaja,
Tanimäe, Liidia Georgi t. — A. H. Tammsaare nim. Tartu 1. keskkooli õpetaja,
Teras, Kalju Pauli p. — Põltsamaa keskkooli direktor,
Vievere, Niina Borisi t. — Tallinna 1. keskkooli direktori asetäitja.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees
A. MÜÜRSEPP
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär
B. TOLBAST
Tallinn, 30. septembril 1966.

IGAVESTI ELAV

Puudelt langeb kuld kollaseid lehti, mis keerlevad tugeva tuule käes. Äkki katab tume pilv päikese, tuues kaasa tugeva vihmaraia... Sügis koputab uksele!

Tujukast ilmast hoolimata koguneb Nissi 8-klassilise kooli juurde ikka rohkem ja rohkem külalisi Tallinnast ja Tartust. Läbi lõotava tuuletuhina puhub koolimaja trepil pioneerjanfaari. Sirges ravis marsivad koolimaja ette Nissi 8-kl. kooli Zoja Kosmodemjanskaja nimega pioneerirühma kasvanud lapsed.

Algab pioneerirühma pidulik koostöö, mis on pühendatud Harju rajooni saksa fašistliket okupantidest vabastamise 22. aastapäevale ja memoriaaltahvli avamisele kooli endisele direktorile, aktiivsele ühiskonnategelasele ja kommunistlike ideede eest võitlejale Anatol Spuhli, kes hukkus Saksa maal Stuthofi koolis.

Kõneleb kooli praegune direktor, Eesti NSV teeneline õpetaja S. Kallaste. Tema süttavad, südamest tulevad sõnad viivad

koolinoored taas suvistele ekskursiooniradadele kodurajoonis. Kooli juhatajana ning aastail 1921–1924. Põltsamaa koolis nutada: ekskursioonid Klooale, Kalevi-Liivale, Tartu tankitõrjekraavi maile, Uku tallu, Muna-laskmesse — majja, kus varjas end V. Kingissepp, ja mujale — eks see kõik ole sümboliseeritud ka kooli endise direktori A. Spuhli traagilise saatusega. Orkester mängib leinaviisi. Kooli direktor S. Kallaste kõrvaldab kätte koolimaja seinalt asuvat memoriaaltahvli. Sellelt võib lugeda:

ANATOL SPUHL
Nissi kooli direktor
1924–1941

Suri Stuthofi koolislaagris. Käime veel kord läbi A. Spuhli võitlusrohkete elutee. Ta võitles mehiselt kommunistlike ideede eest, elas leegitseva südamega ning jäi kuni lõpuni vankumatuks. Ta oli tubli õpetaja ja direktor, õiglase ja abivalmis — tõeline kommunist. A. Spuhl lõpetas 1911. aastal Haapsalu linnakooli ja hiljem Peterburi güm-

naasiumi eksternina. 1919–1921. aastal töötas ta Vormsi 6-kl. algkooli juhatajana ning aastail 1921–1924. Põltsamaa koolis eesti keele ja matemaatika õpetajana. Alates 1924. a. töötas ta Nissi koolis direktorina, õpetades siin matemaatikat, eesti keelt ja geograafiat. Tema õpilased mäletavad sedagi, et ta valdas vabalt peale eesti keele veel inglise, saksa, vene ja rootsi keelt ja koostas rootsi koolidele eesti keele õpiku.

1941. a. areteerisid saksa fašistide käsile A. Spuhli ja heitsid vanglasse Stuthofi koolislaagri endine vang, Nõukogude Liidu kangelas Leon Kulmani vend, praegune Eesti Põltsamaa Akadeemia õppejõud Agu Murdvee meenutab koolisõpradele neid koletuid vangistusaastaid, mis tal tuli taluda koos A. Spuhliga Murru vanglas, Tallinna keskvanglas ja Stuthofi koolislaagris. Tallinnast Stuthofi kiidatutud 175 eestlasest jäi imekombel ellu 19 inimest.

Sõna võtsid veel Raveisbrücki

Homme tähistatakse kogu meie maal õpetajate päeva. Sel päeval autasustatakse inimest, kelle töö on vajalik kõigile ning kellele osa igatsest kujudemisel on olnud mõõtmatu suur. Ükskõik missugusel kutsealal me ka töötame, oleme oma teadmiste ja oskuste eest alati tänu võlgu õpetajale. Nõukogude õpetaja kättesse on meie rahvas usaldanud oma kõige kallima — kasvava sugupõlve, ja Kommunistliku Partei usivate abilistena hoolitsevad õpetajad hästi noorte inimeste õpetamise ning kasvatamise eest. Nad hoolitsevad selle eest, et kommunistliku ühiskonna ehitajate uus vahetus oleks vaimsest rikkas, ideeliselt karastatud ja füüsiliselt tugev. Nõukogude õpetaja on sangarite kasvataja, tema hingestatud töö ja üllas eesküju muudavad rikkaks miljonite noorte elu.

Esimestel Suure Sotsialistliku Oktoobrirevolutsiooni järgsetel aastatel karjutsid nõukogude võimu vaenlased, et õpetajaskond ei lähe mitte kunagi koos bolševikega, et nendel ja revolutsioonilistel rahvavahkudel pole midagi ühist. N. K. Krupskaja kinnitas, et see pole õige, et ennast järgitult pedagoogilisele tööle pühendanud ja lapsi armastav inimesed ei saa astuda välja Kommunistliku Partei vastu, kuna partei «valib kõige olulisema ja õigema tegevusjoone ning tema poolt tõstatatud küsimused annavad töös avaralmaid perspektiive. Veel enam, nendele just kommunistlike seiskohad hariduse alal viivad paljusid haridusala töötajatest kommunisti poolele».

Tänapäeval võime kindlaltelda, et on täidetud V. I. Lenini poolt antud ülesanne: kasvata pedagoogiliste töötajate uus arme, kes oleks tihedalt seotud parteiga ja tema ideedega, kes peab endaga kaasa tõmbama töötaval hulgal, arendama neis kommunistlike veendumusi ja parame neid huvituma selvest, mille teevad kommunistid. Meie õpetajaskond on just niisugune, nagu seda tahtis näha V. I. Lenin. Nõukogudemaal õpetajaskonna hulgas on praegu peaaegu pool miljonit kommunisti, kelle mõju ja eesküju teemateerivad kõiki koolikollektiive.

Juba peaaegu pool sajandit on nõukogude õpetaja elu olnud tihedalt seotud parteiga ja rahvaga. Õpetajate enastalgava töö tulemusel peegeldavad esimeste viisastakute edusammud, meie rahva patriootiline võitlus fašistlike anastakute vastu ja viimaste aastakümnete hiislevatust edasimüüritistliku ühiskonna üleshitamisel. Nõukogude õpetaja on alati olnud koos rahvaga, kui on olnud raske, kui tema innustavat sõna on vajutatud nii võitluse kui ka võidu jaoks.

Õpetaja on see, kes esimesena avastab lapse teadmiste imelise maailma, äratas temas huvi teaduse, tehnika ja kunsti vastu. Õpetaja kujundab õpilase iseloomu, loob tema moraalse teeksidamist alusmüüri ning suuna sirgiva inimese omanduse väljareenemist.

Õpetajale on tähtis mitte ainult see, kelleks saab tema kasvandik, vaid samuti see, missuguseks ta kasvab ja ellu läheb. Tema eesmärgiks on kasvataja haritud ja kommunistlike veendumustega inimene.

Õpetaja on see, kes esimesena avastab lapse teadmiste imelise maailma, äratas temas huvi teaduse, tehnika ja kunsti vastu. Õpetaja kujundab õpilase iseloomu, loob tema moraalse teeksidamist alusmüüri ning suuna sirgiva inimese omanduse väljareenemist.

Õpetajale on tähtis mitte ainult see, kelleks saab tema kasvandik, vaid samuti see, missuguseks ta kasvab ja ellu läheb. Tema eesmärgiks on kasvataja haritud ja kommunistlike veendumustega inimene.

Õpetaja on see, kes esimesena avastab lapse teadmiste imelise maailma, äratas temas huvi teaduse, tehnika ja kunsti vastu. Õpetaja kujundab õpilase iseloomu, loob tema moraalse teeksidamist alusmüüri ning suuna sirgiva inimese omanduse väljareenemist.

Õpetajale on tähtis mitte ainult see, kelleks saab tema kasvandik, vaid samuti see, missuguseks ta kasvab ja ellu läheb. Tema eesmärgiks on kasvataja haritud ja kommunistlike veendumustega inimene.

Õpetaja on see, kes esimesena avastab lapse teadmiste imelise maailma, äratas temas huvi teaduse, tehnika ja kunsti vastu. Õpetaja kujundab õpilase iseloomu, loob tema moraalse teeksidamist alusmüüri ning suuna sirgiva inimese omanduse väljareenemist.

Õpetajale on tähtis mitte ainult see, kelleks saab tema kasvandik, vaid samuti see, missuguseks ta kasvab ja ellu läheb. Tema eesmärgiks on kasvataja haritud ja kommunistlike veendumustega inimene.

Sangarite kasvataja

Ka tänane õpetaja on mitte ainult oma kitsa eriala spetsialist. Ta on aktiivne ühiskonnategelane, partei ideede veendunud propagandist ja võitleja. Kommunistliku kõlbluse üllate põhimõtete võidulepääsmise eest. Õpetaja kasvatab mitte ainult lapsi, vaid ka nende vanemaid, ühesõnaga — kõiki töötajaid. Nõukogude inimeste kõik-põlvkonnad on lähetuse ellu saanud koolist. Ja selles, et iga põlvkond on suurepäraselt toime tulnud tema ette seatud ülesannetega, on suuri teened koolil ja nõukogude õpetajal.

Kommunistlik Partei ja Nõukogude valitsus on alati kõrgelt hinnanud õpetajate tööd. Kui me tänna, õpetajate päeva eel, võime taas suruda sadade ja tuhandete pedagoogide kätt kõrgete autasude puljal, siis näeme selles veelkordast tunnustust nõukogude õpetaja tööle. Hinnates õpetaja osatähtsust meie ühiskonnas ja tema tehtud tööd, olid NLKP XXIII kongressi aruandekõnesse võetud järgmised sõnad: «Partei ja rahvas suhtuvad sügava lugupidamise ja hoolitsusega nõukogude õpetajasse, kes pühendavad oma jõu ja teadmised, kogu südamesoosuse laste õpetamisele ja kasvatamisele».

Õpetaja on see, kes esimesena avastab lapse teadmiste imelise maailma, äratas temas huvi teaduse, tehnika ja kunsti vastu. Õpetaja kujundab õpilase iseloomu, loob tema moraalse teeksidamist alusmüüri ning suuna sirgiva inimese omanduse väljareenemist.

Õpetajale on tähtis mitte ainult see, kelleks saab tema kasvandik, vaid samuti see, missuguseks ta kasvab ja ellu läheb. Tema eesmärgiks on kasvataja haritud ja kommunistlike veendumustega inimene.

Õpetaja on see, kes esimesena avastab lapse teadmiste imelise maailma, äratas temas huvi teaduse, tehnika ja kunsti vastu. Õpetaja kujundab õpilase iseloomu, loob tema moraalse teeksidamist alusmüüri ning suuna sirgiva inimese omanduse väljareenemist.

Õpetajale on tähtis mitte ainult see, kelleks saab tema kasvandik, vaid samuti see, missuguseks ta kasvab ja ellu läheb. Tema eesmärgiks on kasvataja haritud ja kommunistlike veendumustega inimene.

Õpetaja on see, kes esimesena avastab lapse teadmiste imelise maailma, äratas temas huvi teaduse, tehnika ja kunsti vastu. Õpetaja kujundab õpilase iseloomu, loob tema moraalse teeksidamist alusmüüri ning suuna sirgiva inimese omanduse väljareenemist.

Õpetajale on tähtis mitte ainult see, kelleks saab tema kasvandik, vaid samuti see, missuguseks ta kasvab ja ellu läheb. Tema eesmärgiks on kasvataja haritud ja kommunistlike veendumustega inimene.

mustega inimest, mehist võitlejat kommunistliku üleshitustöö ringel.

Õpetaja osatähtsus on suur mitte ainult selle poolest, et ta aitab õpilastes äratada huvi teadmiste vastu, vaid et ta oskab noortele tuge pakkuda ka raskuste, kahtluste ja otsingute puhul. Lennukite peakonstruktor O. Antonov nendib: «Kui minus tekkis lennunduse «haigus» ja ma hakkasin kõike muud unustades ainult sellele elama, hinnati minu vene keele oskust suure «ühisega». Kuid mul olid arukad hoolidajad: nad ei tõtanud mind lennundusest eemale kiskuma (tähistab keeletarkuste omandamist), vaid andis mõista, et keele hea tundmine aitab just saada heaks aviaatoriks».

Inimiskuse kujundamisel töötab õpetaja käsikäes perekonnaga. Ja raske on õpetajal siis, kui kodu mitte ei abistab, vaid hoopiski takistab kasvatusel normaalselt kulgu. Peaaegu iga õpetaja teab oma praktikast niisuguseid näiteid, kus on tulnud rohkesti vaeval näha kodu üskõiksuse jää murdmisel. Kus on tulnud oma jõudu pingutada väärarusaadade väljajurimiseks. Olgu olukord näiliselt kui tahes lootusetu, õpetaja ei alistu. Ta ei tohi seda teha, sest iga niisuguse juhtumi puhul on ju kõne all inimese saatuse. Meie ühiskonnale on tarvilikud kõik inimesed ja see pole sugugi üksik, missugustena me nad ühiskonnale üle anname. Õpetaja võitleb selle eest, et igast noorest saaks väärtuslik ühiskonnaliige, hea kodanik. Seepärast ei väsi ta kunagi inimeste hingesse teed otsides, seepärast taunib ta mis tahes raskusi ega tunnista lootusetut olukorda.

Meie ajalehe tänases numbris on ära toodud Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus teenelise õpetaja aunimetuse andmise kohta rühmale pedagoogidele. Need kõrge autasu pälvinud inimesed on oma ala meistrid, hinnatud ja austatud pedagoogid.

Nii on aastakümneid Haapsalu õpetajana töötanud Helga Kariis. Tal on suuri teened laste ja noorte kunstilisel kasvatusel. Andeka ja innuka pedagoogina paneb ta käd külge igal pool, kus näeb oma abi tarvis minevat. Kodulinnas rahvas tunneb teda agara ühiskonnategelase, kelle jõud ja energia näivad ammendamatuena. Või Kuusalu kaheksaklassilise kooli direktor Laine Kadajas, kelle juhtimisel on välja kujunenud tubli ja töökas õpetajaskolektiiv. Või Valentine Sisask, kes Tallinna 46. keskkooli kunstiklasside organisatsioonina on teinud tänuväärset tööd oma kasvandike

andega ja võimete edasiarendamisega.

Käesoleva aasta suvel valiti NSV Liidu Ülemnõukogu saadikuks Tallinna 7. keskkooli õpetaja Vahtra. Tema jaoks ei ole olemas tähtsusetuid asju, igale poole jätkub tema korraldavat kätt ja nõu andvat sõna: alles ta lohusa esimese klassi mudilast, samas on ta kõnelemas lapsevanemaga või nõu andmas nooremale kolleegile. Ta, eksperimenteerib võõrkeele õpetamisel, tema osavõtul koostatakse inglise keele õpikud algklassidele. L. Vahtra on korraldajalt kutsutud Tartu Riikliku Ülikooli ja Tallinna Pedagoogilise Instituudi õppejõuks, kuid ta pole nõus olnud. «Kool on minu elu», taotseb ta kutsujatele vastata. Et see tõepoolest nii on, seda tõendab tubli pedagoogi kogu tegevus.

Nõukogudemaal õpetajaskond on andnud suure panuse kultuurirevolutsiooni edukaks lõpuleviimiseks. Õpetajad võtsid revolutsioonijärgsetel aastatel eni-nukalt osa kirjanduslikust liikviidest. Õpetajate energilisel kaasatöötamisel viidi kõigile pealt üle üldine kaheksaklassiline haridus.

Nõukogudemaal on praegu 214 000 üldhariduslikku kooli, kus 2,4 miljonit õpetajat õpetab 48 miljonit õpilast. Enne revolutsiooni oli meie maal ainult 280 000 õpetajat. Ainnuüksi viimase seitsme aastaga on täieliku või mittetäieliku keskhariidusega inimeste arv suurenenud tööliste hulgas 45 protsendilt 58 protsendile, kolhoosnike hulgas 23 protsendilt 31 protsendile.

NLKP XXIII kongressil seati nõukogude kooli ja õpetajate ette uus suur ülesanne — minna aastatel 1966–1970 põhiliselt üle üldisele keskhariidusele. Et edukalt teoks teha sotsialistliku kultuurirevolutsiooni järjekordset etapi põhiliselt, täiustavad pedagoogid õpetajad ja kasvatusel meetodeid, rikastavad pedagoogilist praktikat uute, senisest efektiivsemate võtetega. Koolide materiaalse põbeasi tugevdamist võtab osa kogu ühiskond. Samm-sammult luuakse kõik tingimused Kommunistliku Partei poolt antud ülesande täitmiseks.

Homme, õpetajate päeval, mõtlevad tänuandega oma kasvatajale kõik nõukogude inimesed. Mida kaugemale viivad aastad inimese kooliajast, seda reljeefselt kerkivad esile mälestused koolist ja õpetajatest, seda paremini osatakse hinnata pedagoogide suurt tööd. Oigesti on öeldud, et õpetaja poolt mudilase hinges süüdatud tuli valgustab teed kogu eluks. Selle eest südamlit tänu Sulle, nõukogude õpetaja!

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi SEADLUS

SM. G. KASPERILE EESTI NSV TEENELISE KUTSEHARIDUSE MEISTRI AUNIMETUSE ANDMISE KOHTA

Teenete eest noortööliste õpetamisel ja kommunistlikul kasvatusel anda Tartu linnakutsekooli nr. 17 vanemmeistrile Georg Karlile p. Kasperile Eesti NSV teenelise kutsehariduse meistri aunimetuse.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees
A. MÜÜRSEPP
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär
B. TOLBAST
Tallinn, 30. septembril 1966.

Partei ja rahvas suhtuvad
sügava lugupidamise ja hoo-
litsusega nõukogude õpeta-
jasse, kes pühendab kogu
oma jõu ja teadmised, kogu
südamesoojuse laste õpeta-
misele ja kasvatamisele.

L. I. BREŽNEVI ARUANDEKÖNEST
NLKP XXIII KONGRESSIL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi SEADLUS vabariigi haridusala töötajate autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Teenete eest hariduse alal ja
noore põlvkonna kommunistlikul
kasvatamisel autasustada Eesti
NSV Ülemnõukogu Presiidiumi
aukirjaga järgmisi haridusala
töötajaid:

Biba, Galina Leonti t. — Pärnu 3. keskkooli õpetaja,
Evertsoo, Malle Ernsti t. — Tallinna kergetööstuse tehnikumi õppejõud,
Hammast, Valentine Jaani t. — Paide rajooni Imavere kaheksaklassilise kooli õpetaja,

Herman, Silvia Eduardi t. — Fr. R. Kreutzwaldi nim. Võru 1. keskkooli direktori asetäitja,
Höimre, Aare — Tartu kaugõppekeskkooli Põlva konsultatsioonipunkti juhataja,

Jekimova, Maria Mironi t. — Narva polittehnikumi õppejõud,
Jõelaid, Vanda Johanne t. — V. Kingissepa nim. Kingissepa keskkooli õpetaja,

Jõgi, Valter Augusti p. — Rapla rajooni Päärdu kaheksaklassilise kooli direktor,
Kala, Mainu Ferdinandi t. — Valga 2. kaheksaklassilise kooli õpetaja,

Kangur, Klara Johanne t. — Märjamaa keskkooli õpetaja,
Karotam, Helju Karli t. — Pärnu 5. kaheksaklassilise kooli õpetaja,
Kela, Vileida Gustavi t. — Rakvere 1. keskkooli õpetaja,

Kerna, Aksel Jakobi p. — Antsla keskkooli õpetaja,
Kliimand, Elga Jaani t. — A. H. Tammsaare nim. Tartu 1. keskkooli õpetaja,
Kongo, Hirtland Arnoldi t. — Fr. R. Kreutzwaldi nim. Võru 1. keskkooli õpetaja,

Krausberk, Henn-Reino Jaani p. — Rakvere rajooni Rakke keskkooli direktori asetäitja,
Kronberg, Aino Martini t. — Valga rajooni Ala kaheksaklassilise kooli õpetaja,
Kui, Erna Leonti t. — Tallinna 7. keskkooli õpetaja,

Kuiv, Mia Aleksandri t. — Rakvere internaatkooli õpetaja,
Kõiv, Sella Konradi t. — Võru rajooni Vastse-Nurme kaheksaklassilise kooli direktor,
Künnapu, Mihail Hristjani p. — Järva-Jaani maakooli nr. 31 meister,

Lillo, Anna Matvei t. — Rapi-na kaheksaklassilise kooli direktori asetäitja,
Lõzlova, Lidia Pjotri t. — Tallinna 15. keskkooli õpetaja,
Mandri, Ruth-Milvi Arturi t. — Koeru kaheksaklassilise kooli direktori asetäitja,

Mets, Elise Karli t. — Jõgeva keskkooli õpetaja,
Mets, Leida Mihkli t. — Valga rajooni Hellenurme lastekodu kasvataja,
Mähar, Aino Augusti t. — Rapi-na keskkooli direktori asetäitja,

Nikitina, Augustine Pauli t. — Võru rajooni Jaanimäe algkooli juhataja,
Noor, Endel Matvei p. — Kingissepa rajooni Leisi keskkooli direktor,
Nõmm, Alma Johani t. — Haapsalu rajooni Palivere algkooli juhataja,

Org, Elfriede Jaani t. — Valga 1. keskkooli õpetaja,
Paalandi, Boris Karbi p. — Pärnu 4. keskkooli õpetaja-meister,
Padu, Elmar Andrei p. — Haapsalu 1. keskkooli õpetaja,

Partis, Elmar Peetri p. — Võru rajooni Ruusmäe kaheksaklassilise kooli direktor,
Pedak, Valentin Gustavi p. — Tallinna meditsiinilise kooli õppejõud,
Perova, Maria Jakovi t. — Tallinna 3. kaheksaklassilise kooli õpetaja,

Petrova, Irina Aleksandri t. — Paldiski keskkooli õpetaja,
Ploom, Elsa Johanne t. — Haapsalu sanatoorse internaatkooli õpetaja,
Riisen, Helmi Gustavi t. — Paide keskkooli direktori asetäitja,

Roolat, Astrid-Alide Aleksandri t. — V. Klementi nim. Tallinna linnakeskkooli õppejõud,
Roos, Johannes Augusti p. — Valga rajooni Kuigatsi kaheksaklassilise kooli direktor,
Salum, Ants Elmari p. — Viljandi kultuurharidusliku kooli kaugõppeosakonna juhataja,

Semjonova, Anna Dmitri t. — Narva 1. internaatkooli õpetaja,
Starkova, Jekaterina Vladimiri t. — V. Kingissepa nim. Kingissepa keskkooli õpetaja,
Zagoskina, Zinaida Ivani t. — Narva 1. internaatkooli direktori asetäitja,

Taimre, Linda Madise t. — Paide keskkooli õpetaja,
Talviste, Erik Antsu p. — Tallinna ehitus- ja mehaanikatehnikumi õppejõud,
Tamjärv, Virve Aleksandri t. — Tallinna 22. keskkooli direktori asetäitja,

Teppo, Eha Voldemari t. — Rapla keskkooli kasvataja,
Ustav, Laine Arturi t. — Rapla rajooni Kohila keskkooli õpetaja,
Valdma, Theodor Hugo p. — Tõrva keskkooli õpetaja,

Višnevskaja, Galina Jevgeni t. — Kehra keskkooli õpetaja,
Voore, Helvi Ruubeni t. — Tallinna muusikakooli õppejõud,
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees
A. MÜURISEPP

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär
B. TOLBAST

Või ei teagi rändur sihti —
kaskjaks vaid kärsik vaim,
thaladatud maagikihiti
aitab leida kord vaid aim?

Polnud nimetud ta püüded,
süda — see on kaskija,
hingest hädaltuhtli hüüdes,
mida hüüata ei saa.

Kedagi kui tunneks tuulis
tähtsat otsust küsivat...
Lootavaid silmi, kõneks huuli
märkab ootel püüvat.

Küüb silm see, kuidas sõda
merel, millel pole äärt...
Ning tal püha õigus nõuda
vastust, mis vaid kuldaväär.

Vastajal see sõna suus on
ning ta algas sedasi:
sinu päralt kõik, mis uus on,
avasilmil edasi!

K. KORSEN

Noor õpetaja

Vara jalg ju rada astus,
ammu juba ärkvel meel.
Millele ta ruttas vastu,
mis ta siht on pikal teel?

Mitte miski ei tähenda. Ei see, et
on möödunud kümme, kaksküm-
mend või rohkemgi aastat. Ega
teadmine, et mitmed või koguni kõik
kavatsetud kokkusaamised on ära jää-
nud ja jäävad edaspidigi. Seda, mis
andis meile meie õpetaja, ei kuluta aeg.
Niisama, nagu jäävad meile alati alles
kõik inimesed, kellest me kunagi oleme
võga lugu pidanud.

Minu õpetaja. Selle üldnimetuse
alla mahub palju, kuid ometi mitte
kõik. See tähendab inimlikkust, soojust,
tarka arusaamist, armastust laste vastu
— seda, mille olemasolu või puudu-
mist lapsed ise alati eksimatult tunne-
tasid. Ennast kulutasid ja sellest mit-
te hoolides, kannatlikult ja märkamata
andis õpetaja aastate vältel meile
kaasa parema osa iseenest. Alles hil-
jem, täiseasena, saame aru, kui palju
seda oli.

Kuid samal ajal on mõndagi, mida
selle üldnimetuse alla asetada ei ta-
haks.
Kui inimese on 11 või 16 aastat koo-
lis käinud, siis on tal olnud väga palju
õpetajaid. Kuid kui me ütleme või mõt-
leme «minu õpetaja», siis kerkiavad
nende aastate seest esile mitte kõik,
vaid eelkõige need, kes on meie kõrva-
le jäänud ka hiljem, kuigi mõnda neist
pole me ammu enam näinud. Me võt-
sime nad endaga kaasa koolist, kus
nad meid õpetasid. Õpetasid mitte al-
nult seda, mida tuli tunnis või eksa-
mil vastata, vaid ka seda, kuidas olla
inimene.

Minu õpetaja. See on otseselt
koondõpetajate paljudest iseloomujoon-
test, mida me hakkame aastatega koo-
limaja. Kõik selle klassi olid mõnda küla
lailal. Seepärast ei teadnud me midagi
jalutussaalidest, sõitjatebustidest ega pik-
kadeist valgetest koridoridest. Kõige
muu poolest aga olime just niisama-
sugused, nagu meie ees ikka ollakse.

Oli «suur» vahetus. Poisid jooksid
kissades pikide vahel ja üle pindide.
Tüdrukud kiljusid. Kõige palmasid lap-
sed aga istusid oma kotidelt ja sõd-
kes võileiba, kes niisama leiba.

Meil polnud kedagi karta, sest õpe-
tajate tuba oli hoopis teises talumajas.
On hea, kui niisuguseid üksikuid pil-
te on võimalikult palju.

Meie koolimaja ei kuulunud tavalis-
te hulka, sest meil polnud üldse koo-
limaja. Kõik selle klassi olid mõnda küla
lailal. Seepärast ei teadnud me midagi
jalutussaalidest, sõitjatebustidest ega pik-
kadeist valgetest koridoridest. Kõige
muu poolest aga olime just niisama-
sugused, nagu meie ees ikka ollakse.

Oli «suur» vahetus. Poisid jooksid
kissades pikide vahel ja üle pindide.
Tüdrukud kiljusid. Kõige palmasid lap-
sed aga istusid oma kotidelt ja sõd-
kes võileiba, kes niisama leiba.

Meil polnud kedagi karta, sest õpe-
tajate tuba oli hoopis teises talumajas.

On hea, kui niisuguseid üksikuid pil-
te on võimalikult palju.

Meie koolimaja ei kuulunud tavalis-
te hulka, sest meil polnud üldse koo-
limaja. Kõik selle klassi olid mõnda küla
lailal. Seepärast ei teadnud me midagi
jalutussaalidest, sõitjatebustidest ega pik-
kadeist valgetest koridoridest. Kõige
muu poolest aga olime just niisama-
sugused, nagu meie ees ikka ollakse.

Oli «suur» vahetus. Poisid jooksid
kissades pikide vahel ja üle pindide.
Tüdrukud kiljusid. Kõige palmasid lap-
sed aga istusid oma kotidelt ja sõd-
kes võileiba, kes niisama leiba.

Meil polnud kedagi karta, sest õpe-
tajate tuba oli hoopis teises talumajas.

On hea, kui niisuguseid üksikuid pil-
te on võimalikult palju.

Meie koolimaja ei kuulunud tavalis-
te hulka, sest meil polnud üldse koo-
limaja. Kõik selle klassi olid mõnda küla
lailal. Seepärast ei teadnud me midagi
jalutussaalidest, sõitjatebustidest ega pik-
kadeist valgetest koridoridest. Kõige
muu poolest aga olime just niisama-
sugused, nagu meie ees ikka ollakse.

Oli «suur» vahetus. Poisid jooksid
kissades pikide vahel ja üle pindide.
Tüdrukud kiljusid. Kõige palmasid lap-
sed aga istusid oma kotidelt ja sõd-
kes võileiba, kes niisama leiba.

Meil polnud kedagi karta, sest õpe-
tajate tuba oli hoopis teises talumajas.

On hea, kui niisuguseid üksikuid pil-
te on võimalikult palju.

Meie koolimaja ei kuulunud tavalis-
te hulka, sest meil polnud üldse koo-
limaja. Kõik selle klassi olid mõnda küla
lailal. Seepärast ei teadnud me midagi
jalutussaalidest, sõitjatebustidest ega pik-
kadeist valgetest koridoridest. Kõige
muu poolest aga olime just niisama-
sugused, nagu meie ees ikka ollakse.

Oli «suur» vahetus. Poisid jooksid
kissades pikide vahel ja üle pindide.
Tüdrukud kiljusid. Kõige palmasid lap-
sed aga istusid oma kotidelt ja sõd-
kes võileiba, kes niisama leiba.

Meil polnud kedagi karta, sest õpe-
tajate tuba oli hoopis teises talumajas.

On hea, kui niisuguseid üksikuid pil-
te on võimalikult palju.

Meie koolimaja ei kuulunud tavalis-
te hulka, sest meil polnud üldse koo-
limaja. Kõik selle klassi olid mõnda küla
lailal. Seepärast ei teadnud me midagi
jalutussaalidest, sõitjatebustidest ega pik-
kadeist valgetest koridoridest. Kõige
muu poolest aga olime just niisama-
sugused, nagu meie ees ikka ollakse.

Oli «suur» vahetus. Poisid jooksid
kissades pikide vahel ja üle pindide.
Tüdrukud kiljusid. Kõige palmasid lap-
sed aga istusid oma kotidelt ja sõd-
kes võileiba, kes niisama leiba.

Meil polnud kedagi karta, sest õpe-
tajate tuba oli hoopis teises talumajas.

Silmad ei valeta

Musta raudahju tagant leidsin ma
üles oma uue pinali, mille üks klassi-
vend sinna oli peitnud. Jooksin oma
varandusega paar türu ümber toa, su-
rusin selle siis vineerist kohvikese
põhja ja haudusin kättemaksu.

Poisid jooksid ja kisasis veel roh-
kem kui enne. Tüdrukud kiljusid ja
lennutasid üle klassi paberinutsakuid.
Paari varblasesammuga olin tahvil
juures. Vilks ja vilks üle õla vahtides
ja endale põgenemisteede ära märkides
kirjutasin tahvile kaheksa sõna. Mä-
letan selgelt, et neid sai kaheksa (ä-
reres lugesin ise kaasa). Need polnud
just väga rumalad sõnad, aga eriti tar-
gad ka mitte.

«Paul on suur ja loll ja seest tühi.»
Tegelikult ei olnud ta üldse suur, vaid
kümneaastane nagu minagi ja kas ta
loll ja seest tühi oli, seda ma päris
täpselt ei teadnud.

Viimane, kaheksas sõna oli just val-
mis saamas ja mina olin ühe jalaga
juba jooksupäri, kui äkki tundsin, et
kõik on läbi. Kogu kisa ja kära lõigati
ühe hetkega pooleks. Koledas vaikuses
kolksatas tahviläärele vormitu sõja-
segne kriiditükk. Keegi, kelle lühiole-
kut ma iga oma sõrmeküünelaagi taui-
sin, võitis mul õlast kinni ja ütles
õudset rahuliku häälega:

«Loe, mis sa kirjutasid.»
Pöördusin ümber, kuid tema seis-
is mu selja taga, ja kui ma ülespoole
vaatasin, tabas mind üks surmotsine
pilg ja samasugune hääl kordas:

«Loe.»
Keerasin kõhu näo tahvil poole
tagasi, kõhkleisin veel veidi ja lugesin
sis maailma kõige vaiksema häälega
need kaheksa sõna.

«Ni. Nüüd pühi tahvel ära ja istu
kohale.»
Tegin nagu kästi. Tund algas. Ühtegi
sõna sellest rohkem ei räägitud. Ei
õeldud isegi seda, et ma teinekord
enam nii ei teeks. Aga kui ma väh-
k-punaseks juba pingis istusin ja teesk-
leva usinusega lugemist õiget lehe-

külge otsisin, sattusid meie pilgud
uuesti kokku. Keegi ei näinud, ainult
mina nägin, et mu õpetaja vaatas nüüd
minu poole sõbralikult ja veidi-veidi
naerukil silmadega.

Kui oleksin tookord mõistnud näha
nii, nagu praegu, võib-olla oleksin siis
selles minu õpetaja pilgus näinud veel
midagi, mingit kaugeid meenutusi. Aga
ka tookord sain ma aru, et see, kuidas
mu õpetaja mind vaatas, oli üks hea
vaatamine.

Niisugune oli üks minu õpetajatest —
Juliana Ridalu, praegu pensionär Vil-
jandis. Oma elu paremad aastaküm-
ned töötas ta Mikitamäe algkoolis.

Mäletan teda hästi. Väheldane,
50-ndates aastates naine, kitsa näo ja
sarvraamides prillidega, mille tagant
vaatasid tähelepanelikud, targad sil-
mad. Tundus, et need silmad näevad ja
saavad kõigest aru.

On meelde jäänud üks tema ütle-
mis: «Näost on ju näha, kas sa valetad
või räägid tätt, sest silmad ei valeta.»
Me uskusime seda ega proovinudki
talle valetada.

Hilgi ei tõstnud ta häält, kui me oli-
me milleski vääratanud. Neil puhkudel
ta lihtsalt rääkis tõsisemalt kui muudu.
«Kui teid midagi tõsisemalt kui muudu
julgema ka üles tunnistada.»
Tema me julgusime.

Nüüd, aastate tagant, arvan, et pare-
mini kui tema lapsi mõists, ei ole neid
võimalik mõista. Ta valdas suurepära-
selt paljudele õpetajatele nii haruldast
kunst: asetada ennast hetkeks lapse
olukorda. Nähtavasti oli tal hästi mee-
les, missugune oli olnud tema ise sel-
les juba üsna kaugele jäänud eas. Ta
ei püüdnud seda unustada, nagu püüa-
vad mõned, kes ootavad vahel 7-aas-
tastel samasugust mõtteviisi, nagu on
30-aastastel.

Ma ei mäleta juhtumit, et ta oleks
õpilastest valetas aru saanud, et ta kas
või kordki oleks olnud ülekohtune.
Ta oli rangem ja õiglasem kui kõik
teised.

Tema õpetab täiskasvanuid

Sellest on poollast aastat ta-
ssai, kui Väljaküla 7-klassilise
kooli juures avati kaugõppe-
töökoja klass. Õpilaid oli
sis ainult viieteist, kuid juba kolm
aastat hiljem oli neid, kes õhtul
traktoril ja maajärgi juhtimise
vahetasid tulepa ja raamatu vas-
tu, viis korda rohkem. Mõeldud
aastat õppis aga Väljaküla maanoor-
te koolis üle 120 õpilase, kääslevat
aastal juba üle poolteisteküla. Kes
kooli selleks kooli on astunud, see
seal nälgit enne ei lahkunud, kui lõpu-
tunnist on käes. Mullu janges õp-
peastat jooksul koolist välja ainult
üks õpilast. Lõppklassis on tänavu
25 õpilast, nii palju ei ole iga päe-
vakoollis.

Need napid arvud kõnelevad küll
algi seel, nad kõnelevad suure-
st tõest ning selle teatist — õp-
lastest ning õpetajast. Ei ole kerge
pärast väsitavat päevatööd istuda
kui südaõnni koolipingis, peagi
kui enamikku istujat jätt kolm pe-
rekond. See nõuab vastust ja suurt
tahtedööd. Pole ka kerge neil, kes
õpetavad, sest katsu sa kõita inime-
se tähelepanu mitu tundi, kui selja-
taga on raske tööpäev. Siin on vaja
õpetada nii, et kõik saaks klassis
seleks tehtud, et kodus õppimiseks
jääks vähe. See nõuab aga õpe-
tajalt meisterlikkust ja suurt tööd.

Väljaküla töölisnoorte kooli õpe-
taja kollektiiv ei ole suur, need on
veidi üle kümne, sealhulgas kuu-
põhikohtaga õpetaja. Selle tööka kol-
lektiivi eesotsas seisab tõsine töö-
mees O. Paju, kelle õpetajate töö-
aastat paarit aastakümneni. Oavõeti
Suurest Isamaasõjast, partiidist, õpe-
tajaks Vana-Kariste 7-klassilise koo-
lis. 1953. aastal Väljaküla 7-klassilise
kooli algklasside vene keele õpetaja.
Hiljem õpetas seal ka saksa keelt. Ja
kui avati esimene korda klass täis-
kasvanutele, oli O. Paju siin esime-
seks õpetajaks. Temast tahaks al-
pooletu teha.

Tõtt öelda, see ei ole kerge üles-
anne, sest asjaoludega juttu puhu-
des oskas ta ikka selle vilt endalt
koolile ja tööle. Ja andu lugeda kui
ka asjaoluline ise andeks, et kavat-
setu ei õnnestunud, sest temast rää-
kides peab ikka ja jälle rääkima ka
Väljaküla koolist. Küllap nii ongi
õigem.

Väljaküla õpib inimesi Kamara ja
Tõlla sovhoosist, Nõmme sovhoosist
ja Kiltingi-Nõmme metsamajandist.
Tänavu hakkas õppima ka Kallita
koolhoosi rahvas. Tõlla sovhoosi lin-
nimest on varsti kõigil juba kesk-
haridus. Hea meelega jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-

ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-

ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-

ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-

ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-

ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-

ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-

ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-

ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-

ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-

ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-

ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-
ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-

ju, mis meeleaga jutustas O. Pa-

Kool peabki siin hoolitsemata järell-
kult ka selle külje eest. Väljakülas
seda tehaksegi. Ekskursioonid, mil-
ledest ulatuslikum oli möödunud
aastal Mihhailovskojale—Velikije-Luki-
Borodino—Moskva—Jasnaja-Poljana,
teenis nii õppe- kui ka meelelaha-
tuslikku eesmärki. Alneõhtud, klassi-
õhtud, teatri ühisklassilistamis, kooli
traditsioonid, nagu kooli aastapäeva
pühitsemine koos endiste õpilastega,
kirjandite päev, kus parimald töid
auhinatakse — see kõik seob kol-
lektiivi.

Õpilast tuleb usaldada, siis usaldab
ka tema sind — see on üks Väljakü-
la töölisnoorte kooli õpetajate ühe
saladust. Ei tohi puudumiste korral
kergekäelselt abi otsida kohe asu-
se või ettevõtte administratsioonilt.
Täiskasvanud on sageli palju helte-
se või mahajäämuse tunnetamist
kooli lapsed. Sellepärast lähene-
takse esmajoones õpetaja enda
poolt. Ka õpetatöö pööravad nii di-
rektor kui ka kogu kooli kollektiiv
suurt tähelepanu õpilaste indivi-
dualsusele lähenelemisele. «Meie kooli
õpetajad ei ole ainult neljale ja vii-
mele, thiti on nende tunnistus-
tel üheksa kolme. Kui rahulda-
vad teadmised on kindlad ja püsivad,
on neist palju enam kasu kui kord
antud hilgavaast vastusest» — nii
arvatakse Väljakülas. Selle väite õp-
tus on kindlat tegelik elu: pal-
jud endised õpilased õpivad kauge-
nd, teatri ühisklassilistamis, kooli
traditsioonid, nagu kooli aastapäeva
pühitsemine koos endiste õpilastega,
kirjandite päev, kus parimald töid
auhinatakse — see kõik seob kol-
lektiivi.

Õpilast tuleb usaldada, siis usaldab
ka tema sind — see on üks Väljakü-
la töölisnoorte kooli õpetajate ühe
saladust. Ei tohi puudumiste korral
kergekäelselt abi otsida kohe asu-
se või ettevõtte administratsioonilt.
Täiskasvanud on sageli palju helte-
se või mahajäämuse tunnetamist
kooli lapsed. Sellepärast lähene-
takse esmajoones õpetaja enda
poolt. Ka õpetatöö pööravad nii di-
rektor kui ka kogu kooli kollektiiv
suurt tähelepanu õpilaste indivi-
dualsusele lähenelemisele. «Meie kooli
õpetajad ei ole ainult neljale ja vii-
mele, thiti on nende tunnistus-
tel üheksa kolme. Kui rahulda-
vad teadmised on kindlad ja püsivad,
on neist palju enam kasu kui kord
antud hilgavaast vastusest» — nii
arvatakse Väljakülas. Selle väite õp-
tus on kindlat tegelik elu: pal-
jud endised õpilased õpivad kauge-
nd, teatri ühisklassilistamis, kooli
traditsioonid, nagu kooli aastapäeva
pühitsemine koos endiste õpilastega,
kirjandite päev, kus parimald töid
auhinatakse — see kõik seob kol-
lektiivi.

Õpilast tuleb usaldada, siis usaldab
ka tema sind — see on üks Väljakü-
la töölisnoorte kooli õpetajate ühe
saladust. Ei tohi puudumiste korral
kergekäelselt abi otsida kohe asu-
se või ettevõtte administratsioonilt.
Täiskasvanud on sageli palju helte-
se või mahajäämuse tunnetamist
kooli lapsed. Sellepärast lähene-
takse esmajoones õpetaja enda
poolt. Ka õpetatöö pööravad nii di-
rektor kui ka kogu kooli kollektiiv
suurt tähelepanu õpilaste indivi-
dualsusele lähenelemisele. «Meie kooli
õpetajad ei ole ainult neljale ja vii-
mele, thiti on nende tunnistus-
tel üheksa kolme. Kui rahulda-
vad teadmised on kindlad ja püsivad,
on neist palju enam kasu kui kord
antud hilgavaast vastusest» — nii
arvatakse Väljakülas. Selle väite õp-
tus on kindlat tegelik elu: pal-
jud endised õpilased õpivad kauge-
nd, teatri ühisklassilistamis, kooli
traditsioonid, nagu kooli aastapäeva
pühitsemine koos endiste õpilastega,
kirjandite päev, kus parimald töid
auhinatakse — see kõik se

